

La Llosa de Benidorm.

En la costa alacantina, i a pocs centenars de metres de l'illa de Benidorm, una muntanya afonada denominada *la Llosa* s'alça fins als set metres de profunditat.

Situada en el Parc Natural de Sierra Gelada, presenta tres boies d'ancoratge que servixen per a l'amarrament de les embarcacions i per a reclamar l'ús responsable dels recursos naturals.

Les dimensions de la Llosa, la biodiversitat de les seues aigües i els seus paisatges submarins fan d'este paratge un lloc ideal per a la pràctica d'activitats subaquàtiques esportives.

En la part més succinta de la Llosa, és molt comú observar grans cardúmenes de colorits fredis rondant nerviosos prop del bussejador; algun tord de notables dimensions, i innumerables sargs, vidriades i molls, que busquen sense parar quelcom d'aliment entre les algues i els fons detrítics de restes calcàries.

Per damunt del bentos, molt castigat pels corrents, els espáridos dominen el paisatge.

Grans grups de salpes destaquen en l'horitzó pel seu cridaner travessat groguenc mentres pasturen entre les algues i les praderies de fanerògames.

Els espáridos, peixos litorals molt abundants en les nostres costes, formen cardúmenes de molts individus, que, de vegades, estan compostos per diferents espècies.

De patrons inconfusibles, l'oblada lluix una taca negra rodejada de blanc en el peduncle cabal. La vidriada, dos llistes negres amples en el bescoll i en l'extrem cabal; i el sarg, un travessat vertical de fosques estries sobre el seu cos.

Els grups d'espáridos estan sempre presents en les cristal·lines aigües de la Llosa.

De vegades, és freqüent observar grups de corbines compartint eixe protagonisme.

En el vessant este de La Llosa, passats els 20 metres de profunditat, els grans blocs rocosos que s'assenten en el fons proporcionen substrat i recer a innumerables organismes marins.

En els afonaments i parets rocoses, els organismes esciáfilos com els Parazoantos (anemones incrustantes grogues i grans filtrants) junt amb altres amants de l'ombria, afigen pinzellades de colors a este blau paisatge mediterrani.

Sobre el fons marí, els solitaris ceriantos allarguen i contrauen, esvelts, els tentacles a la cerca de partícules i plàncton per a alimentar-se.

La gran complexitat estructural que proporciona este rosari de blocs i roques permet la coexistència de diferents comunitats, poblacions i espècies en el mateix ecosistema marí.

En cada racó del paisatge apareixen nombrosos motius d'interés, com els elegants tres cues o els fràgils i colorits nudibrànquios.

Els clavills acullen grans polps i mimètiques escórporas.

I les fugisseres brolle-les compartixen recer amb xicotets reietons i congres molt curiosos.

També són molt abundants les vistoses i sempre tímides morenes.

Les colossals roques, arcs i parets de la Llosa acullen una infinitat d'organismes marins.

Infestat de llums i contrallums, este incomparable paisatge ens revela en la seua plenitud un món submarí que representa amb fidelitat la sorprenent vida de la costa rocosa mediterrània.